

ΖΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΕΣΧΑΤΕΣ ΗΜΕΡΕΣ;

«Τοῦτο δέ γίνωσκε, ὦ Τιμόθεε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροί χαλεποί. Ἔσονται γάρ οἱ ἄνθρωποι ... προδότες ...» (Β΄ Τιμ. 3, 4).

§18

Προδότης! Κακόηχη ἡ λέξη! Ἀπό τὰ πῶ παλιά χρόνια μέχρι καί σήμερα. Ἀλλά καί μέχρι τό τέλος τοῦ κόσμου. Λέξη πού προκαλεῖ φρίκη καί ἀποτροπιασμό. Ἄν μπορούσαμε νά διαθέσουμε μιά ὑπερκόσμια ἀκοή καί νά ἀφουγκρασθοῦμε, θά ἀκούγαμε τίς πῶ μεγάλες κατάρες ὄλου τοῦ κόσμου γιά τόν κάθε προδότη. Καί τέτοιοι κατάρυστοι προδότες ὑπάρχουν σέ κάθε ἐποχή. **Στίς ἐσχατες ὅμως ἡμέρες πού ζοῦμε**, οἱ προδότες πολλαπλασιάσθηκαν καταπληκτικά.

Πολλοί οἱ προδότες.

1. Προδότες τῆς πατρίδος.

Προδότης ἐκεῖνος ὁ **Ἐφιάλτης**, τόν ὁποῖο χρηματοδότησε πλούσια ὁ Ξέρξης, βασιλιάς τῶν Περσῶν, ἐκεῖ στίς ἀπάρτες Θερμοπύλες. **Καί τί ἔπραξε ὁ ἄθλιος προδότης;** Γιά νά σπάσει ἡ ἄμυνα τῶν Θερμοπυλῶν μέ τούς τριακόσιους Σπαρτιάτες τοῦ Λεωνίδα καί ἄλλους γενναίους Ἕλληνες, ὁ βδελυρός προδότης ὑπέδειξε στόν ἐχθρό μιά μυστική ἀτραπό, ἕνα μονοπάτι, ὥστε νά χτυπήσει τούς τριακοσίους τοῦ Λεωνίδα ἀπό τὰ νῶτα καί νά πέσουν ὄλοι νεκροί! Ποιό στόμα τότε τῆς Σπάρτης δέν φώναξε: **«Κατάρα στόν προδότη»;**

Προδότης ὁ **Παυσανίας**, Σπαρτιάτης ναύαρχος, ἀνεψιός τοῦ Λεωνίδα, τοῦ ἥρωα τῶν Θερμοπυλῶν. Αὐτός, ἐπικεφαλῆς τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, νίκησε στίς Πλαταιές τό στρατό τοῦ Πέρση Μαρδόνιου. Αὐτό τόν βοήθησε νά τοῦ ἀναθέσουν οἱ Σπαρτιάτες τήν ἀρχηγία τοῦ στόλου, μέ σκοπό νά ἀνακτήσει τὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου,

τή Θράκη καί τό Βυζάντιο ἀπό τούς Πέρσες. Ἐπηρεασμένος ὅμως ἀπό τὰ ἀμύθητα πλοῦτη τῶν βαρβάρων, ὁ **λιτοδίαυτος Σπαρτιάτης ναύαρχος** ἄρχισε νά ντύνεται πλοῦσια καί νά ζεῖ μέ πολυτέλεια. Τότε ἡ ἀρχηγία δόθηκε στόν Ἀριστείδη καί τόν Κίμωνα. Ὁ Παυσανίας κατηγορήθηκε ὅτι **πρόδωσε τίς ἀρχές τῆς Σπάρτης** καί προσπάθησε νά συνεννοηθεῖ μέ τούς Πέρσες **νά τοῦς παραδώσει τήν Ἑλλάδα** καί νά τόν ἀναγνωρίσουν **σατράπη** τους. Γι' αὐτό τόν ἐξανάγκασαν νά ἐπιστρέψει στή Σπάρτη καί νά ὀδηγηθεῖ σέ δίκη, μέ ἀποτέλεσμα νά καταδικασθεῖ σέ θάνατο. Πρόλαβε ὅμως νά καταφύγει στό ἱερό τῆς **χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς** ζητώντας ἄσυλο, γεγονός πού τοῦ ἐξασφάλιζε τή ζωή, γιατί οἱ Σπαρτιάτες δέν μπορούσαν πιά νά τόν συλλάβουν καί νά τόν θανατώσουν. **Καί τί ἔκαναν τότε, γιά νά τόν θανατώσουν;** Ἔκτισαν τήν εἴσοδο τοῦ ναοῦ, ἀνοιξαν τή στέγη καί τόν ἄφησαν νά πεθάνει ἀπό τό κρύο καί τήν πείνα. **Καί ποιός ἔβαλε τήν πρώτη πέτρα, γιά νά κτίσουν τήν εἴσοδο τοῦ ναοῦ;** Αὐτή ἦταν... κρατηθεῖτε, **ἡ μητέρα τοῦ Θεανῶ, ἡ ὁποία δέν θέλησε νά ἔχει γιό προδότη!**

Αὐτή ἦταν ἡ Ἑλλάδα. Πρῶτα ἡ πατρίδα καί ὕστερα ἡ ζωή τους καί ἡ ζωή τῶν δικῶν τους. Αὐτό πού εἶπε ὁ Σωκράτης: «Μητρός τε καί πατρός καί τῶν ἄλλων προγόνων **ἀπάντων** τιμώτερόν ἐστίν ἡ πατρίς καί σεμνότερον καί ἀγιώτερον». Ποιός τολμᾷ νά συγκρίνει τή σημερινή Ἑλλάδα μέ ἐκεῖνη τήν Ἀρχαία;

Προδότης, πού και τό ὄνομά του και μόνο μάς προκαλεῖ φρίκη, εἶναι και ἐκεῖνος ὁ **Πήλιος Γούσης**, ὁ ὁποῖος πρόδωσε τό Σούλι στόν Ἀλή τῶν Ἰωαννῖνων. Ὅπως ὁ Ἐφιάλτης, τό ἴδιο και τοῦτος ὁ ἄθλιος προδότης πῆρε **και ὁδήγησε τόν Βελή μέ τούς Ἄλβανούς ἀπό μυστικά μονοπάτια**, μέ ἀποτέλεσμα νά καταληφθεῖ τό ἥρωικό Σούλι και νά διασκορπισθοῦν οἱ Σουλιῶτες ἐδῶ και ἐκεῖ.

Τό ἴδιο ἐγινε και μέ τό λαοφιλή θρυλικό κλέφτη τῆς προεπαναστατικῆς περιόδου, **τόν πολέμαρχο Κατσαντώνη**. Αἰτήτητος ὁ Κατσαντώνης βασιλεψε στό Βάλτο, στό Ξηρόμερο και στά Ἄγραφα και δοκίμαζε σκληρά τά νεῦρα τοῦ Ἀλή-Πασᾶ τῶν Ἰωαννῖνων. **Ἦσπου βρέθηκε κι ἐδῶ ὁ προδότης!** Ἦταν ἕνας **ἀνώνυμος βοσκός**. **Αὐτός ὁδήγησε τόν ἐμπιστο τοῦ Ἀλή, τόν Ἅγο Βασιάρη, μέ 700 Τουρκαλβανούς** στή σπηλιά ὅπου εἶχε ἀποσυρθεῖ ἄρρωστος ὁ Κατσαντώνης. Ἐτσι πιάστηκε ὁ ἥρωας. **«Μέ προδοσία και δόλο».**

Ἡ προδοσία δέν ἔλλειψε και σ' αὐτή τήν ἐθνική ἐπανάσταση τοῦ 1821!! Ἦνας προδότης ἦταν ὁ **Δημήτριος Νενέκος**. Και τί ἦταν ὁ Νενέκος; Μή τό ρωτᾶτε. Ἦταν ἕνας ἰσχυρότατος ἄρχοντας και ὄπλαρχηγός, ὁ ὁποῖος προσέφερε πολλά στόν ἀγῶνα. Γενναῖος πολεμιστής. Κι ὅμως! Ὅταν ὁ Αἰγύπτιος Πασᾶς Ἰμπραήμ μπῆκε στό Μοριά και σάρωσε τά πάντα, ζήτησε ἀπό τούς Ἑλληνες ἐπαναστάτες νά καταθέσουν τά ὄπλα και νά προσκυνήσουν τόν Πασᾶ. Τότε ὁ ὄπλαρχηγός Νενέκος πέταξε τά ὄπλα και προσκύνησε τόν Πασᾶ Ἰμπραήμ κάνοντάς τον γι' αὐτή τήν προδοσία Βέη.

Ἡ ἀγανάκτηση ἐπνιξε τούς ἐπαναστάτες. Ἡ κραυγή: **«Κατάρτα στόν προδότη»** ἀντιλάλησε σέ ὅλο τό Μοριά. **Ὁ Θ. Κολοκοτρώνης** τόν ἀποκήρυξε. Ὁ δέ ἀγωνιστής **Σαγιάς**, γεμᾶτος ὀργή, πέτυχε και τόν ἐκτέλεσε, μέ ἀποτέλεσμα ὅλοι οἱ προσκυνημένοι νά ξαναπάρουν τά ὄπλα και νά συνεχίσουν τόν ἀγῶνα.

Στούς προδότες ἡ **Ἀρχαία Ἀθήνα** μέ εἰδι-

κό Δικαστήριο ἐπέβαλλε τίς ἐξῆς τιμωρίες: **Πρῶτον**, τό θάνατο στόν προδότη. **Δεύτερον**, τή δήμευση τῆς περιουσίας του. **Τρίτον**, τό γκρέμισμα τοῦ σπιτιοῦ του, γιά νά μή μείνει **«λίθος ἐπί λίθον»**. **Τέταρτον**, τήν ἀπαγόρευση τῆς ταφῆς τοῦ προδότη στήν Ἀττική γῆ. Και **πέμπτον**, τή στηλίτευση τοῦ ὀνόματος τοῦ προδότη και τήν ἀτιμία, ἡ ὁποία ἐκληροδοτεῖτο και στούς ἀπογόνους του (παιδιά και ἐγγόνια τοῦ προδότη). **Τί ἦταν ἡ στηλίτευση;** Ἀναγραφή τοῦ ὀνόματος τοῦ προδότη σέ πέτρινη στήλη μέ τήν προδοτική του πράξη γιά κοινό διασυρμό.

Τί συνέβαινε ὅμως ἂν ἕνας, νεκρός πλέον, ἀποδεικνυόταν ὅτι στή ζωή του ἦταν προδότης; Και νεκρός ἀκόμη ὁ προδότης δικαζόταν. Και ἂν καταδικαζόταν σέ θάνατο, τότε ἔκαναν τό ἐξῆς: Ἄνοιγαν τόν τάφο τοῦ νεκροῦ προδότη και τά ὀστά του **τά πετοῦσαν ἔξω ἀπό τά ὄρια τῆς Ἀττικῆς γῆς**. Ἄν ὁ θάνατος τοῦ νεκροῦ προδότη προέκυπτε ἀπό φόνο, ὁ **φονιάς τοῦ προδότη ἀναγνωριζόταν πολίτης τῶν Ἀθηνῶν**.

2. Προδότες τῆς Ὁρθοδοξίας.

Μέ ἄλλα λόγια: Προδότες τῆς **«Μιάς, Ἁγίας, Καθολικῆς και Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας»**, τήν ὁποία αὐτήν και μόνο ἴδρυσε ὁ Χριστός ἐπί τῆς γῆς. Ὅποιος ἐν γνώσει του παρεκκλίνει ἀπό τή μιά αὐτή Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι προδότης. **Και οἱ προδότες κι ἐδῶ τελειωμό δέν ἔχουν**. Νά ἀναφέρουμε ὀνόματα; **Ὁ Ἄρειος**, ὁ ὁποῖος δίδαξε ὅτι ὁ Χριστός δέν εἶναι Θεός. **Ὁ Μακεδόνιος**, ὁ ὁποῖος ἀρνήθηκε τή θεότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. **Ὁ Νεστόριος**, ὁ ὁποῖος ὀνόμασε τήν Παναγία ὄχι Θεοτόκο, ἀλλά Χριστοτόκο. **Ὁ Εὐτύχιος**, ὁ ὁποῖος κήρυττε ὅτι ὁ Χριστός εἶναι μόνο Θεός και φαινομενικά ἄνθρωπος. **Οἱ «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά»**, οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται τά πάντα.

Τί νά ποῦμε γιά τό **«Παγκόσμιο Συμβόλιο Ἐκκλησιῶν»**, πού και μόνο ἡ ὀνομασία αὐτή ἀποτελεῖ τή χειρίστη βλασφημία κατά τῆς Ὁρθοδοξίας; **Και εὐλογα γεννιέται τό**

ἔρωτημα: Καλά, πόσες Ἐκκλησίες ἴδρυσε ὁ Χριστός; Μιά μόνον ἢ πολλές καὶ πόσες πολλές; **Καὶ τὸ ἄλλο ἔρωτημα:** Ἄν ὁ Χριστός ἴδρυσε μιά καὶ μόνο Ἐκκλησία, ὅπως διαβάζουμε στὸ Εὐαγγέλιο καὶ στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, ποιά ἀπ' ὅλες αὐτές τίς «Ἐκκλησίες» εἶναι ἡ ἀληθινή; Εἶναι ἡ Παπική; Εἶναι ἡ Προτεσταντική; Εἶναι ἡ Ἀγγλικανική; Ποιά, τέλος πάντων, εἶναι ἡ Ἐκκλησία τὴν ὁποία ἴδρυσε ὁ Χριστός ἐρχόμενος στὴ γῆ; **Ἐρωτῶ, ποιά;** Θά τρελλαθοῦμε.

Πικρὴ ἡ ἀλήθεια! Πολλοὶ οἱ προδότες στὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας. Πολλοί. Πολλοί. Μὲ πρωτοπόρο ἐκεῖνον **τόν ΙΟΥΔΑ**, ἕναν ἀπὸ τοὺς 12 μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ. «**Ὁ δὲ Ἰούδας οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι**». Μήπως αὐτὸ ἰσχύει γιὰ ὅλους τοὺς προδότες;

3. Προδότες μέσα στὴν οἰκογένεια.

Στὸ Μυστήριό τοῦ Γάμου ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναίκα ὑποσχέθηκαν **ισόβια πίστη καὶ ἀγάπη ὁ ἕνας στὸν ἄλλο**. Ἐκαναν ὄρκο, θά λέγαμε. Καὶ τὸ ὄραμά τους, μιά καλὴ οἰκογένεια. Κι ὅμως κι ἐδῶ ἔχουμε προδοσίες. Ἄλλοτε προδότης γίνεται ὁ ἄνδρας. Ἄλλοτε προδότρα γίνεται ἡ γυναίκα. Καὶ ἄλλοτε **τά παιδιά** ἀπέναντι στοὺς γονεῖς. Καὶ ὄχι σπάνια πλέον, προδότες **καὶ οἱ γονεῖς**, ὁ ἕνας ἢ ὁ ἄλλος, ἀπέναντι στὰ παιδιά τους. Ὅλα αὐτὰ τὰ φαινόμενα ἦταν παλιότερα παντελῶς ἄγνωστα. Καὶ ὅσο προχωροῦμε πίσω στὸ παρελθόν, ἦταν καὶ λογικά ἀπαράδεκτα. Θυμᾶμαι ἕνα λόγο τοῦ θρυλικοῦ καὶ γενναίου ἱεροκέρυκα τῶν Ἀθηνῶν στὶς δεκαετίες τοῦ '50 καὶ '60, τοῦ Ἀρχιμ. τότε π. Αὐγουστίνου Ν. Καντιώτη: «**Στὴ Μικρὰ Ἀσία περνοῦσαν χίλια χρόνια γιὰ νὰ ἀκουσθεῖ ἕνα διαζύγιο!**» Σήμερα ὅμως; Σήμερα! Καὶ τὸ ρωτᾶτε; Οὔτε μιά μέρα περνᾶ χωρίς νὰ ἀκούγονται ἕνα καὶ δύο διαζύγια. Ρουτίνα πλέον ἔγιναν τὰ διαζύγια. Καὶ ὁ ἕνας προδίδει τὸν ἄλλο.

α' Προδότης ὁ ἄνδρας!

Ὁ ἄνδρας προδίδει τὴ γυναίκα του. Αὐτὸς πού ἔκανε ὕμνο τὴν ἀγάπη του, τὴν

ἀφοσίωση καὶ τὴ λατρεία στὴ σύζυγό του. Αὐτὸς πού ἔγραφε στίχους γιὰ τὴν ἀγάπη του. Αὐτὸς πού μελοποιοῦσε τοὺς στίχους κι ὕστερα ἔπαιρνε στὰ χέρια του τὴν κιθάρα καὶ τραγουδοῦσε ἀκατάπαυστα τὴν ἀγάπη στὴν ἀγάπη του. Στὸ κορίτσι του. Στὴν κοπέλα του. Στὴ γυναίκα του, ἀργότερα. Κι ἂν τυχόν ἐκεῖνη δὲν τὸν ἤθελε, τότε «**στῆς Λαρίσης τὸ ποτάμι πού τὸ λένε Πηνεῖο, 'κεῖ θά πέσω νὰ πνιγῶ**», τραγουδοῦσε ἀπελπισμένος. Κι ὅμως αὐτὸς ὁ ἄνδρας προδίδει τὴ γυναίκα του. Προδίδει τὴ συζυγικὴ του πίστη, ὁ ἄθλιος. Καὶ ἀργὰ ἢ γρήγορα τὴν ἐγκαταλείπει γιὰ τὰ μάτια κάποιος ἄλλης καὶ ἐκεῖνη, ἡ γυναίκα του, μένει μὲ τίς μελωδίες τῆς λατρείας του **καὶ τὴν πίκρα τῆς προδοσίας καὶ ἐγκατάλειψης!** Ὁ ψεύτης!

β' Προδότρα καὶ ἡ γυναίκα!

Δυστυχῶς δὲν λείπει καὶ ἡ περίπτωση αὐτῆ. Αὐτῆ, πού ἄλλοτε ὁ ἄνδρας τῆς ἦταν γι' αὐτὴν τὸ πιό ὁμορφο, πιστό καὶ ἀφοσιωμένο ἀγόρι τῆς, πού ἔπεφτε στὴν ἀγκαλιά του σάν στὴν πιό μεγάλη ἀσφάλεια αὐτῆς τῆς γῆς, αὐτῆ τώρα μαγεύτηκε ἀπὸ τὰ μάτια ἐνός ἄλλου ἀγοριοῦ, ἄλλου ἀνδρα, πιό γοητευτικοῦ ἀπὸ τὸ δικό τῆς νόμιμο ἀνδρα καί... τὸν προδίδει! **Προδίδει κι αὐτὴ τὴ συζυγικὴ τῆς πίστη!** Καὶ τὰ παιδιά τους; Μπροστὰ στὶς καινούριες ἀγάπες, ποίος λογαριάζει τὰ παιδιά; Εἶναι, ὅπως λέει ὁ Ρήγας Φεραῖος, «**ὦ παιδιά μου, ὄρφανά μου, σκορπισμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ**». Καὶ γίνονται τὰ παιδιά αὐτὰ κλέφτες, ληστὲς, βιαστὲς, ἐκβιαστὲς καὶ φονιάδες, γιὰ νὰ κάνουν καριέρα **τὴν ἰσόβια φυλάκισή τους!** Ἐτσι ἡ ἀγάπη τῶν συζύγων καὶ ὁ μεγάλος ἔρωτάς τους «**ἔγινε σύννεφο...**». Κι ὅλα αὐτὰ, γιατί; Θά τὸ ποῦμε καὶ στὸ τέλος. Γιατί λείπει ὁ Χριστός ἀπὸ τὴ ζωὴ τους. Καὶ ὅπως εἶπε ὁ Ἰησοῦς, «**χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν**» (Ἰωάν. 15, 5).

γ' Προδότες καὶ τὰ παιδιά.

Τελευταῖα μὲ τὸ **ἀντιχριστιανικὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς** πού πνέει καὶ στὴν πατρίδα μας,

ή μάλλον όχι μόνο τελευταία, αλλά και αρκετά χρόνια πριν, **τό δαίμονιο τῆς προδοσίας ἄγγιξε καί τά παιδιά.** Πολλά ἀπ' αὐτά πού τυχαίνει νά 'χουν κάποια οικονομική ἄνεση, ἐγκαταλείπουν γονεῖς καί νοικιάζουν σπίτι μακριά ἀπό τή στοργή καί τήν ἀγάπη τῶν γονιῶν τους, πού τοὺς ἔγιναν ἀφόρητα πιεστικοί!! **Προδότες τῶν γονιῶν τους!!** Κι ἂν οἱ γονεῖς ἀρρωστήσουν; Κι ἂν λόγω ἡλικίας δέν μποροῦν νά αὐτοεξυπηρετηθοῦν; Σκασίλα τους! Νά πάνε στά γηροκομεῖα. Νά πάνε ὅπου θέλουν. **Μεγάλη, σατανική ἀναληγσία καί ἀπονία!** Εἶπε ὁ μέγας Ντοστογιέφσκυ: «Δίχως Θεό ὅλα ἐπιτρέπονται». Ὅλα. Καί τά πιά ἀπίστευτα.

4. Προδότες καί στήν Πολιτική.

Ἐδῶ κι ἂν δέν ἀνθεῖ ἡ προδοσία! Φιλίες καί συνεργασίες διαλύονται. Κι αὐτό, γιατί ἡ προδοσία δίνει καί παίρνει. Ποιός νά πιστεῦσει ποιόν; **Ποιός νά ἐμπιστευθεῖ ποιόν;** Ὅπως λέει ἡ παροιμία, «Σήμερα σου κάνει τό φίλο κι αὔριο τό σκύλο». Καί μάλιστα σκύλο πού δαγκώνει θανάσιμα. **Θεέ μου, σέ ποιά ἐποχή ζοῦμε;**

5. Προδότες ἠθικῶν ὑποχρεώσεων.

Υπάρχουν φιλίες ἀνθρώπων σέ κάθε ἡλικία. Σέ ὅλες τίς κοινωνικές τάξεις. Εἶναι πολὺ φυσικό ὁ ἕνας φίλος νά ἐμπιστεύεται ἕνα αὐστηρά προσωπικό του θέμα στόν φίλο του. Τό ἴδιο καί μιά φίλη στή φίλη της. Καί λέει ὁ ἕνας στόν ἄλλο: **Ἔχω τό λόγο σου;** Καί ὁ ἄλλος ἀπαντᾷ σάν μέ ὄρκο: **Στό λόγο τῆς τιμῆς μου. Ναι. Ἔχεις τό λόγο μου.** Καί ὁμως κι ἐδῶ ἔχουμε τό φαινόμενο **τῆς προδοσίας.** Παρά τήν ὑπόσχεση, ἀκόμα καί τόν ὄρκο, συχνά ὁ ἕνας προδίδει τά προσωπικά μυστικά τοῦ ἄλλου καί ἀκολουθοῦν φιλονικίες, ξυλοδαρμοί, δικαστήρια, ἀκόμη καί **φόνου!**...

6. Προδότες πνευματικῶν Διδασκάλων καί πατέρων.

Θέλετε παραδείγματα; Πρῶτος προδότης

στήν περίπτωση αὐτή εἶναι ὁ **Ἰούδας.** Μαθητῆς τοῦ Χριστοῦ ὁ Ἰούδας. Μέ ὅλες τίς θεϊκές εὐλογίες τοῦ Διδασκάλου του. Ἦταν κι αὐτός πιστός, ὅπως ὅλοι οἱ μαθητές. **Ὅχι ὁμως μέχρι τό τέλος.** Τελευταία **πρόδωσε τόν πνευματικό του Διδάσκαλο,** μέ ἀποτέλεσμα ὁ μέν Ἰησοῦς νά ὑποστῆι τό σταυρικό θάνατο, ὁ δέ Ἰούδας **νά ἀπαγχονισθεῖ στόν ἀγρό τοῦ Κεραμέα!**

Δεύτερος προδότης ὁ **Δημᾶς.** Ποιός ἦταν ὁ Δημᾶς; Ἕνας πιστός καί ἀφοσιωμένος μαθητής καί συνεργάτης τοῦ Ἁπ. Παύλου. Μάλιστα, ἦταν κοντά στό μεγάλο Ἀπόστολο καί κατά τή φυλάκισή του στή Ρώμη! **Κι ὁμως, τόν πρόδωσε.** Ὁ Ἰούδας πρόδωσε τό Χριστό γιά μιά χούφτα ἀργύρια. Ὁ Δημᾶς; Ὁ Δημᾶς γιά τήν κοσμική ζωή. Διαβάστε τό στίχο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: **«Δημᾶς με ἐγκατέλιπεν».** Γιατί, Παῦλε Ἀπόστολε, τό 'κανε αὐτό; **Ἀγαπήσας τόν νῦν αἰῶνα.** Γιατί ἀγάπησε τή ματαιότητα, τήν τρυφή, τήν ἀπόλαυση, τήν ἡδυπάθεια τοῦ κόσμου. Καί σέ ποιά κοσμοπολίτικη πόλη πῆγε; **«Καί ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην»** (Β' Τιμοθ. 5, 9).

Προδότες λογιζονται καί ὅσοι ἐγκαταλείπουν τοὺς «παιδιόθεν» πνευματικούς πατέρες γιά δῆθεν αὐστηρότητά τους καί προσχωροῦν σέ ἄλλους, νέους «πατέρες», οἱ ὁποῖοι συμβιβάζονται μέ τά προσωπικά κοσμικά ἐνδιαφέροντα αὐτῶν τῶν ψυχῶν. Ἀλλά σύμφωνα μέ τόν Ἁπ. Παῦλο οἱ νέοι «πατέρες» λογιζονται παιδαγωγοί, ὅσοι κι ἂν εἶναι αὐτοί, **καί ὄχι πατέρες** (Α' Κορινθ. 4, 15).

Καί οἱ προδοσίες μαθητῶν καί μαθητριῶν πρὸς τοὺς πνευματικούς Πατέρες καί Διδασκάλους **τελειωμό δέν ἔχουν!** Μάρτυρες οἱ προδομένοι πατέρες. Ὅλοι αὐτοί οἱ προδότες γίνονται **κοσμικοί, μοντέρνοι,** φιλάργυροι, ξενύχτηδες **καί ὄ,τιδήποτε ἄλλο.** Ἀλλά κάνουν καί κάτι ἄλλο. Ἕνα πιά μεγάλο κακό. Κακό πού θά τοὺς ὀδηγήσει στήν κόλαση. **Κατηγοροῦν, δυσφημοῦν, ψευδολογοῦν** κατὰ τῶν πνευματικῶν πατέρων καί εὐεργετῶν τους! Ἕνας προδομένος πνευματικός

πατέρας και Διδάσκαλος αποτύπωσε σέ ποιήμα πάνω στο χαρτί **δλη του τή θλίψη και δλη τήν πικρία του** για τούς προδότες τής ζωής του. Τό αντιγράφουμε για τίς προδότριες ψυχές:

«Ω Δημᾶ!...

Δημᾶ, γιατί;

και τοῦ ἀποστόλου τὰ χεῖλη, πικρά,
πικρή κι ἡ καρδιά του ἀπό τή φυλακή,
κι ἀπ' τήν ἀνάγκη νά τοῦ εἶναι πιστοί
οἱ συνεργοί του ὄλοι,
«Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπε», ψιθυρίζουν.

Ω Δημᾶ!...

Δημᾶ, γιατί;

Ποιόν ἀφήνεις; Ποῦ τρέχεις;
Ἐνώ λίγο πιό μπρός ἀσπασμούς
μᾶς στέλνεις;
«ἀσπάζεται ὑμᾶς... Δημᾶς».

Ω Δημᾶ!...

Ω παιδί μου!...

Και τοῦ Δημᾶ τὰ ἔκγονα
λιγοστεμὸ δέν ἔχουν!».

Σ.Σ.

Ἀλλά νά τελειώνουμε.

Οἱ προδότες σήμερα εἶναι πολλοί. Πιό πολλοί ἀπ' ὅτι ἄλλοτε. Γέμισε ὁ κόσμος ἀπό προδότες. Ἡ προδοσία εἶναι διάχυτη σέ δλη τήν κοινωνία. Μάλιστα σέ τέτοιο βαθμό, ὥστε νά διστάζει ὁ ἕνας νά ἐμπιστευτεῖται σέ ἄλλον, ἀκόμα και σ' αὐτόν τό φίλο του, ἕνα προσωπικό του μυστικό. Κι αὐτό, ἀπό φόβο μήπως τόν προδώσει. Εἶναι ἢ δέν εἶναι, λοιπόν, και ἡ παρουσία περισσότερων, ἀπό κάθε ἄλλη ἐποχή, προδοτῶν σημεῖο ὅτι ζοῦμε στίς ἔσχατες ἡμέρες, για τίς ὁποῖες κάνει λόγο ὁ Ἀπόστολος Παῦλος;

Πρός τοῦτο πρέπει νά εἵμαστε ἔτοιμοι. Ἐτοιμοὶ ψυχικά. Μέ μετάνοια και ἐξομολόγησι. «Ἐτοιμοὶ πρός πᾶν ἔργον ἀγαθόν» (Τιτ. 3,

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

«ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΙ ΠΑΛΜΟΙ»

Τριμηνιαῖο Ὁρθόδοξο Περιοδικό. Ὁργανο τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος «**Η ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ**»
Κωδικός 3528

***

Ἰδιοκότητος

Ὁρθόδοξος Ἱεραποστολική Φιλοπτώχος
Ἀδελφότης «**Η ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ**»
ΤΗΛ: 23920-25.866, 22.252
ΦΑΞ: 23920-25.391, 25.478

Τ.Θ.: 10 147, 541 10 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

e-mail: osiaxeni@hotmail.com
diakonia.filakon@gmail.com

***

Ἐκδότης: Ἀδελφότης «**Η ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ**»

***

Ἑπεύθυνη συντάξεως:

ΚΡΥΣΤΑΛΛΕΝΙΑ Ε. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

***

Συντάκτες: Ἀρχιμ. Γερβάσιος Ἰωάν. Ραπτόπουλος και Μέλη τῆς Ἀδελφότητος

***

Προϊστάμενος Τυπογραφείου-Βιβλιοδεσία:

Ἄγγελος Ἀλτιντζής
Καμβουνίων 2, Θεσσαλονίκη
Τηλέφ. (2310) 221-529, 795-928

***

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 2,00 Εὐρώ

***

Συνδρομές: Ἐτήσια συνδρομὴ ἐσωτερικοῦ:
ΕΥΡΩ 10,00 (Φιλική ΕΥΡΩ 50,00)

Ἐξωτερικοῦ: Χῶρες Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως
ΕΥΡΩ 15,00. Λοιπές χῶρες ΕΥΡΩ 20,00.

***

Ἐπιστολές, Ἐπιταγές:

Περιοδικό «Χριστιανικοὶ Παλμοὶ»
Τ.Θ. 10 397, 541 10 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ἢ Ἀρ. Λογ.: ΕΤΕ 210/481184-48

1). Ὅπως μᾶς τό εἶπε ὁ Ἰησοῦς, ὁ Σωτήρας μας Χριστός και Σωτήρας ὄλου τοῦ κόσμου: «Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε ποῖα ὥρα ὁ Κύριος ἔρχεται» (Ματθ. 24, 42).

Ἀρχιμ. Γ. Ι. Ρ.